

Klitstuen

Pirupshvarrevej 71A

Bag Hune Kirke står en mindesøjle med teksten: "Her hviler 20 flygtninge, døde i Danmark 1945. Efter krigens gru omsider fred". Ved siden af markerer en lille gravsten, at her hviler Mara.

Mindesøjlen og gravstenen minder om et grusomt kapitel i historien om 2. verdenskrigs sidste måneder. 2,5 millioner mennesker flygtede under voldsomme strabadser i februar 1945 ud af Tyskland fra Danzig-området - blandt dem mange østeuropæiske statsborgere. 250.000 af dem kom til Danmark, og et par hundrede lettiske flygtninge kom under tyske bevogtning til Blokhus.

Mara døde under frygtelige omstændigheder i Pirupshvarre i foråret 1945. Hun var datter af den unge lettiske kvinde, Velta, på 19 år, der var flygtet fra Stalins tropper. Velta var nylig blevet gift i Riga, men hendes unge ægtemand, der var gået ind i modstandsbevægelsen med Stalins tropper, var pludselig forsvundet, som det jo

kunne ske i det gamle Sovjetunionen, og Velta tog flugten den lange vej fra Riga til Danzig, der nu hedder Gdansk, med sit nyfødte barn på armen.

7. februar 1945 befalede Hitle, at de 2,5 millioner flygtningen, der efterhånden havde samlet sig i Danzig-området, skulle bringes over Østersøen. Omkring 800 fartøjer - fra små fiske-både til store færger - deltog i aktionen. Mange skibe gik ned under overfarten, ramt af torpedoer fra russiske u-både, og 30-40.00 flygtninge druknede i de iskolde bølger. En kæmpe skibskatastrofe skete, da fragtskibet "Goya", der var på vej fra Hela til København, med 6.000 flygtningen, blev torpederet. Skibet brækkede over og stod i flammer. I løbet af få minutter sank det. Kun 180 af de 6.000 ombordværende blev reddet.

Bellevue Strandpavillon var blevet taget af Værnemagten, og hertil blev flygtningene ført af maskinpistolbevæbnede tyske soldater. I pavillonens store danselokale blev de tyske statsborgere skilt fra de lettiske. De tyske statsborgere fik lov til at blive på Bellevue, hvor der var både varme og mad. Men de lettiske statsborgere blev i deres tynde klæder, der knapt kunne skabe værn mod frosten, ført i gåsegang gennem de sneklædte klitter til det, der i dag, er Københavnske Kommunelæreres Feriekoloni i Pirupshvarre.

Her levede de i tre måneder, indtil befrielsen, en kummerlig tilværelse med mangel på alt - varme, lys, mad og varmt tøj. 20 af dem bukkede under fra de umenneskelige forhold. Her måtte Vera også efterlade sin 1,5 år gamle datter. Hun ligger nu begravet på Hune Kirkegård sammen med 19 andre flygtninge.

